

σιωπῆ τὴν τεχνουργηθεῖσαν παρ' αὐτοῦ *ζυλίην βουῖν*. Ἐνταῦθα ποιητικῶς ὁ Δαίδαλος παρίστανε τὴν τέχνην τοῦ ἰδιοκτήτου. Τοιοῦτοτρόπως ἐπὶ τῶν αὐτελεστάτων ἐπαγγελμάτων τὰ πάντα συνδέονται μετὰ τῆς ποιήσεως καὶ τῆς φαντασίας. Περαιτέρω κείται ἄλλη οἰκία τοῦ Δύνιδος καὶ Ἐρμαφροδίτου πλήρης καὶ αὐτὴ χαριστάτων γραφῶν. Ἐντὸς αὐτῆς εὐρέθη περιστύλιον ἐκ πέντε κίωνων, εἰς δὲ τὸν παρακείμενον τοῖχον φαίνεται λαμπρά τις γραφή, ὁ Ἄδωνις τραυματίας βασταζόμενος εἰς τὰς ἀγκάλας τῆς Ἀφροδίτης καὶ περικυκλούμενος ὑπὸ ἐρώτων, ὅστινες τὸν περιποιῶνται παντοιοτρόπως. Ἀντικρὺ τοῦ περιστυλίου ὑπάρχουσι τρεῖς θάλαμοι ἀξιοθέατοι διὰ τὰς κομψότητας ζωγραφίας Σατύρων καὶ Βάκχων. Ἀλλὰ πάντων ἐν γένει ἀριστος κρίνεται ὁ πίναξ τοῦ Ἐρμαφροδίτου ἐνδομένου, ὑποκείμενον ἠδονικώτατον κατὰ πάντα λόγον.

Εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ἀδωνίδος εὐρέθησαν προσέτι καὶ πολλὰ ἀργυρώματα διαφόρων σχημάτων δηλ. κρατήρες καὶ κάλυκες, καὶ ποτήρια, καὶ κύβατοι, καὶ κοχλιάρια καὶ κάτοπτρα· τινὲς κάλυκες ἔφερον ἀνγλῦρους Κενταύρους καὶ Κενταυρίδας καὶ ἔρωτας.

Εἰς ἄλλη, οἰκίαν τῆς αὐτῆς ὁδοῦ εὐρέθη κιβώτιον ἐξ ἐλεφαντος γλαφυρώτατα ἐζωγραφημένον, τὸ μόνον λείψανον τῆς ἐλεφαντουργικῆς τῶν ἀρχαίων τέχνης.

Τις φίλος τῶν ἀρχαιοτήτων δὲν ἤκουσε τὴν θαυμαζομένην γραφὴν τῶν Μαινάδων ἐπὶ μέλανος ἐδάφους τῶν τοίχων; Ὁ ἀντικρὺ τῆς εἰσόδου τοίχος τῆς οἰκίας τῶν Βακχίδων ἐφθασε μέχρι τοῦδε εἰς τὴν δευτέραν στέγην διατηρῶν ὅλον τὸν ἀρχιτεκτονικὸν αὐτοῦ καλλωπισμὸν.

Δύο ἄλλαι οἰκίαι μικρότεραι φέρουσιν εὐκρινῶς ἐπιγεγραμμένα τὰ ὀνόματα τῶν κυρίων τοῦ Πομπηίου καὶ Ἀβελλίου Φίρμου... ἄλλη δὲ τρίτη λέγεται τῆς ἀγκύρας ὡς ἐκ τοῦ ὑποκειμένου τοῦ ψηφροσθηματος, τὸ ὅποιον φέρει.

Πλησίον αὐτῶν κείται καπηλεῖον, εἴτε οἰνοπωλεῖον καὶ χμαίτυπειον· πρὶερτος φαίνεται ἡ γειτονία τῶν δύο τούτων καταστημάτων, ὅπου δέτριθον οἱ ἐκδηγητέμνοι καὶ ἀκόλαστοι. Ἐξ αὐτῶν δὲ τὸ μὲν καπηλεῖον ἔχει τὴν εἰσοδὸν εἰς τὰ ἔμπροσθεν δηλ. κατὰ τὴν μεγάλην ὁδόν, τὸ δὲ χμαίτυπειον εἰς τὰ ὀπίσω, κοινωοῦντα ἀμφοτέρω πρὸς ἄλληλα. Εἰς τὸ καπηλεῖον εὐρίσκειται θρανίον κτιστὸν καὶ διὰ μερμηρών πολυτίμων κεκαλυμμένον, καθὼς καὶ εἰς τὰ ἄλλα θερμοπωλεῖα (1) τῆς Πομπηίας. Τρεῖς ἀμφορεῖς ἐκ μολύβου ἐκείντο ἐντὸς ἐρμαρίου χωρισμένου εἰς πολλὰς ἀλλεπαλλήλους θέσεις, ὅπου ἀπεταμιεύοντο ὅσῃ σκευαζόμενα εἰς ἱππὸν τετράγωνον ἐκ δεξιῶν τῆς θέσεως κείμενον. Εἰς τὰ ἐντὸς δὲ ὑπῆρχον καὶ ἄλλα δύο δωμάτια ὅπου διέμενον οἱ φιλοπόται. Μαρτυρεῖται δὲ τοῦτο καὶ ἐκ τῶν ζωγραφημάτων τοῦ τοίχου· διότι φαίνονται καθήμενοι ἄνθρωποι περίξ κοινῆς τραπέζης στραγγύλου, διαφόρους ἐνδεδυμένοι.

Εἰς δὲ τὸ χμαίτυπειον κείμενον ἐξ ἀριστέρων εἰσονται ἄλλαι ζωγραφίαι κατάλληλοι εἰκονίζουσαι τὸν προορισμὸν τοῦ τόπου διὰ σχημάτων καὶ θέσεων τοσούτων ἀτέμνων, ὥστε καὶ ἡ περιγραφή αὐτῶν σκανδαλιζει. (ἀκολουθεῖ),

ΔΟΚΙΜΙΟΝ ΛΕΞΙΚΟΓΡΑΦΙΑΣ

Πρὸ αἰώνων ἤδη ὁ Θεουκιδίδης ἀπέδειξε, ὅτι τῶν ἀνθρώπων ἡ γλῶσσα μεταβάλλεται ἐκ διαλειμάτων, καθὼς μεταβάλλονται καὶ αὐτοὶ καὶ τὰ περὶ αὐτοῦ πάντα. Αὐξάνει μὲν ὁ πλοῦτος τῶν ὀμάτων διὰ τὴν ἐπιμείξαν διαφόρων φυλῶν, τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ νοῦς καὶ τὴν ἐρεῦρεσιν νέων πραγμάτων· ἀλλ' ἡ διαφθορὰ τῶν ἡθῶν, αἱ καταχρήσεις τῶν κυβερνήσεων, ἡ πρόσδος τοῦ ψευδοῦς πολιτισμοῦ καὶ ἡ κακοζήλια μεταβάλλουσιν ἐν ἄλλοι καὶ τὴν ἀρχαίαν, ἡκυρίαν τῶν λέξεων ἔνοια, ὥστε μὴ ἐκφράζονται, χρόνου προϊόντος, ὅ,τι καὶ ἄλλοτε ἐσημαίνον μένουσιν, οὕτως εἰπεῖν, ὡς κεντοάριον, ἢ φιλαμνημεῖν τῆς παρελθούσης μόρον τῶν πνευματικῶν ἰδεολογικῆς κηρασσεως· ἐκ δὲ τοῦ ἀναχρονισμοῦ τούτου συμβαίνει ὅτι οἱ εἰκόνες βαθυηδὸν κηταντῶν καὶ μὴ παρὶστά ωτιν ἀκριβῶς τὸ πρωτότυπον καὶ πασχόμεν ἀπαιτην ἵνα, ὅποια διαρκεῖ εἰσέτι ὡ, πρὸς τὸ ἀνολόγιον.

Ἡ ἀνοσθέρης τοῦ λεξικοῦ ὑπάρχει ἔργον κημητηρῶν, ἄξιον πολλῶν καὶ σπουδαίων ἀνδρῶν. Διὰ τοῦτο ὡς σχέδιον μόρον αὐτοῦ ἀμυδρὸν προσφέρομεν εἰς τοὺς ἀναγνώτας τὸν ὁρισμὸν τῆς ἐπικρατούσης καὶ νεωτέρας σημασίας τινῶν λέξεων, ὑποσχόμενοι, ἂν εὐαρεστήη καὶ συγχωρῶσιν εἰ περιστάσεις, κατὰ τὸ ἐξακολουθητέμν.

Ἀγνορία, μέθοδος εἰδικῆ ἀπάτης, πρόσχημα κητριωτισμοῦ, προσποιητῆς ἀγνοθῶν αἰσθημάτων, τεχνῆς ἀμυδρῆς ἀνθρώπου, ὅστις λ. χ. μὴ διδαχθεῖς εἰς ἐπικρινῆν, εἰς ἐβοτανκῆν, εἰς τε γεωργίαν ἐπαγγέλλεται καὶ τοῦτα καὶ ἄλλα ἀσυνάρτητα μετὰ μεγίστης ἐκφυτοῦ ὠρελείας πρὸς περίγειων τῆς ἀνοσθίας τῶν ἄλλων.

Ἀγύρτης, ἀπατοῖδων, λαοπλάνος, αὐλοκόνηξ.

Ἀηδία, ἠθικὴ νότος ἀνακινουσα τὸν στόμαχον καὶ τὸ διάρραγμα διὰ τοῦ ἐμετικῆς τινος ἀνοσθῆτος ἢ κακωσυνάκτου βιβλίου, ἢ συγκεχυμένου λόγου καὶ γριφώδους καὶ εἰρηματικῆς ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ μεταφράσεως.

Αἰτία, ἀρχὴ καὶ ρίζα τῶν φαινομένων τῆς φύσεως· Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἄλυτος τῶν αἰτιῶν ὑπάρχει ἀπέραντος, τὰ ἔκατὸν καλύμματα τῆς Ἰσίδος μόλις παρὶστά ωτι τὴν ἀδυναμίαν καὶ ἀμάθειαν τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος Ἐπάρχουσιν ὁμοῦς ἄνθρωποι σεμνυόμενοι κηπρὰ τῶν ἄλλων ἐτι νομίζομενοι ὡς σοφοί.

Ἀνατομία, ἐπιστήμη τοῦ θανάτου, ἐκ τῆς ὁμοῦς ὀλίγη μνησάνομεν περὶ τῆς ζωῆς· Ὁ μέγιστος τῶν ἰτρῶν Ἰπποκράτης οὐδαμῶς σχεδὸν αὐτὴν ἐγνώριζεν.

(1) Εἶδος κηρενείου τῶν ἀρχαίων, ὅπου εἰσιν ὀθρημὰ ποτὰ, ὡς ἡμεῖς τὸ ἐ, τὸν κηφὲν κηλ.